

Na osnovu člana 96. tačka 2) Ustava Savezne Republike Jugoslavije, donosim

U K A Z

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O TRANSFERU OSUĐENIH LICA SA DODATNIM PROTOKOLOM

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Konvencije o transferu osuđenih lica sa Dodatnim protokolom, koji je donela Savezna skupština, na sednici Veća građana od 22. juna 2001. godine i na sednici Veća republika od 22. juna 2001. godine.

PR br. 64
22. juna 2001. godine
Beograd

Predsednik
Savezne Republike Jugoslavije
dr Vojislav Koštunica, s.r.

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O TRANSFERU OSUĐENIH LICA SA DODATNIM PROTOKOLOM

Član 1.

Potvrđuje se Konvencija o transferu osuđenih lica, sačinjena u Strazburu 21. marta 1983. godine i Dodatni protokol uz Konvenciju o transferu osuđenih lica, sačinjen u Strazburu 18. decembra 1997. godine, u originalu na francuskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije i Dodatni protokol u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glase:

KONVENCIJA O TRANSFERU OSUĐENIH LICA

Države članice Saveta Evrope i države potpisnice ove konvencije,

Smatrajući da Savet Evrope ima za cilj da ostvari tešnju saradnju između svojih članova,

U želji da se još više razvije međunarodna saradnja u oblasti krivičnog zakonodavstva,

Smatrajući da ova saradnja treba da bude u službi efikasnijeg pravosuđa i omogući resocijalizaciju osuđenih lica,

Smatrajući da ovi ciljevi sadrže zahtev da se stranim licima, koja su lišena slobode zbog izvršenog krivičnog dela, omogući izdržavanje kazne u sredini iz koje potiču,

Smatrajući da se to može najbolje postići njihovim transferom u zemlju porekla,

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Definicije

Shodno ovoj konvenciji izraz:

- a. "kazna" označava kaznu ili meru lišavanja slobode zbog krivičnog dela u ograničenom ili neograničenom trajanju, koju je izrekao sudija.
- b. "presuda" označava sudsku odluku kojom se izriče kazna.
- c. "država izricanja kazne" označava državu u kojoj je lice, koje može biti prebačeno ili to već jeste, kažnjeno.
- d. "država izdržavanja kazne" označava državu u koju osuđeno lice može biti prebačeno, ili to već jeste, da bi izdržalo kaznu.

Član 2.

Opšti principi

1. Strane se obavezuju da će, pod uslovima koje sadrži ova konvencija, najtešnje međusobno saradivati između sebe na pitanjima vezanim za transfer osuđenih lica.
2. Lice osuđeno na teritoriji jedne strane može se, u skladu s odredbama ove konvencije, prebaciti na teritoriju neke druge strane radi izdržavanja kazne. U tom cilju, ono može, kod države koja je izrekla kaznu ili one u kojoj kaznu treba da izdrži, da izrazi želju da bude prebačeno na osnovu ove konvencije.
3. Transfer može tražiti kako država izricanja kazne, tako i država izdržavanja kazne.

Član 3.

Uslovi transfera

1. Na osnovu ove konvencije, do transfera može doći samo pod sledećim uslovima:
 - a. osuđeno lice mora biti državljanin zemlje u kojoj kazna treba da bude izdržana,
 - b. presuda mora biti pravnosnažna,
 - c. preostali deo kazne koju osuđeno lice treba da izdrži mora biti u trajanju od najmanje šest meseci od dana kada je primljen zahtev za njegov transfer ili u neograničenom trajanju,
 - d. kada zbog godina starosti, mentalnog ili fizičkog stanja jedna od država smatra neophodnim, osuđeno lice ili njegov predstavnik, moraju dati saglasnost za transfer,
 - e. dela ili propusti zbog kojih je došlo do kažnjavanja moraju se, po pravu države izdržavanja kazne, smatrati krivičnim delima ili bi to bili u slučaju da se dogode na njenoj teritoriji.
 - f. država izricanja kazne ili država izdržavanja kazne moraju se dogovoriti oko transfera.
2. U izuzetnim slučajevima, strane se mogu dogovoriti o transferu i u slučaju kada je kazna, koju osuđeno lice treba da izdrži, manja od one predviđene stavom 1c.
3. Svaka država može prilikom potpisivanja ili polaganja ratifikacionih instrumenata o prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, da uputi izjavu Generalnom sekretaru Saveta Evrope i naznači svoju nameru da u odnosima sa drugim državama isključi primenu jednog od postupaka iz člana 9. stav 1. a i b.

4. Svaka država može uvek da, u izjavi upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, sama odredi termin "državljanin" shodno ovoj konvenciji.

Član 4.

Obaveza dostavljanja informacija

1. Svako osuđeno lice, na koje se može primeniti ova konvencija, mora biti upoznato sa njenom sadržinom od strane države izricanja kazne.
2. U slučaju da je osuđeno lice kod države izricanja kazne izrazilo želju da bude prebačeno na osnovu ove konvencije, ona o tome mora da obavesti državu izdržavanja kazne odmah po pravosnažnosti presude.
3. Obaveštenje mora da sadrži:
 - a. ime, datum i mesto rođenja osuđenog lica,
 - b. u slučaju potrebe, njegovu adresu u državi izdržavanja kazne,
 - c. činjenice koje su dovele do kažnjavanja,
 - d. podatke o vrsti, trajanju i vremenu početka kazne.
4. U slučaju da je osuđeno lice kod države izdržavanja kazne izrazilo želju da bude prebačeno na osnovu ove konvencije, država izricanja kazne će joj dostaviti, na njen zahtev, sve informacije sadržane u gore navedenom stavu 3.
5. Osuđeno lice mora biti pismeno obavešteno o svemu što na osnovu primene prethodnih stavova preduzimaju država izricanja kazne ili država izdržavanja kazne kao i o svakoj odluci koju donese jedna ili druga država a odnosi se na zahtev za transfer.

Član 5.

Zahtevi i odgovori

1. Zahtevi i odgovori vezani za transfer moraju se dostaviti u pismenom obliku.
2. Ove zahteve mora uputiti Ministarstvo pravde države molilje Ministarstvu pravde zamoljene države. Odgovori se moraju dostaviti istim putem.
3. Svaka strana može, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, da naznači svoju nameru da će koristiti druge veze.
4. Zamoljena država mora, što pre, da obavesti državu molilju o svojoj odluci da li prihvata ili odbija zahtev za transfer.

Član 6.

Dokazni materijal

1. Država izdržavanja kazne, na zahtev države izricanja kazne, mora da joj dostavi:
 - a. dokument ili izjavu iz koje se vidi da je osuđeno lice njen državljanin,
 - b. prepis zakonskih odredaba države izdržavanja kazne iz kojih proizilazi da dela ili propusti koji su doveli do kažnjavanja u državi izricanja kazne, na osnovu njenog prava znače krivično delo ili bi to bili u slučaju da su se dogodili na njenoj teritoriji,

c. izjavu sa informacijama iz člana 9. stav 2.

2. Ukoliko je zatražen transfer, država izricanja kazne treba da dostavi državi izdržavanja kazne dokumenta koja slede, osim u slučaju da je jedna ili druga država već naznačila da neće pristati na transfer:

a. overen prepis presude kao i zakonske odredbe koje su primenjene,

b. naznaku o dužini već izdržane kazne, uključujući i obaveštenja o privremenom pritvoru, oproštaju kazne, kao i svaki drugi dokumenat vezan za izdržavanje kazne,

c. potvrdu o saglasnosti za transfer, kao što je sadržano u članu 3. stav 1. d. i

d. o osuđenom licu, informaciju o njegovom tretmanu u državi izricanja kazne i preporuku za dalji postupak u državi izdržavanja kazne.

3. Država izricanja kazne kao i država izdržavanja kazne mogu i jedna i druga da zatraže da dobiju bilo koji od dokumenata ili izjava iz gore navedenog stava 1. i 2. ili podnošenja zahteva za transfer ili odluke o prihvatanju ili odbijanju transfera.

Član 7.

Saglasnost i provera

1. Država izricanja kazne postupiće tako da lice koje treba da da svoju saglasnost za transfer na osnovu člana 3. stav 1.d. to učini dobrovoljno u potpunosti svesno zakonskih posledica koje iz toga proizilaze. Dalji postupak, po tom pitanju, vodiće se u skladu sa zakonom države izricanja kazne.

2. Država izricanja kazne mora da omogući da država izdržavanja kazne, posredstvom konzula ili nekog drugog funkcionera koji je određen u dogovoru s njom, proveri da je saglasnost data pod uslovima navedenim u prethodnom stavu.

Član 8.

Posledice transfera za državu izricanja kazne

1. Preuzimanje osuđenog lica od strane države izdržavanja kazne podrazumeva obustavu izdržavanja kazne u državi koja je kaznu izrekla.

2. U državi izricanja kazne, kazna se više ne može izdržavati kada država u kojoj se kazna izdržava smatra da je ona okončana.

Član 9.

Posledice transfera za državu izdržavanja kazne

1. Nadležni organi države izdržavanja kazne moraju:

a. bilo odmah da nastave sa izdržavanjem kazne na osnovu sudske ili administrativne odluke, pod uslovima navedenim u članu 10,

b. bilo da putem sudskog ili administrativnog postupka kaznu preobrate u odluku te države, zamenjujući tako sankciju izrečenu u državi izricanja kazne sankcijom koju za to delo predviđa zakonodavstvo države izdržavanja kazne, pod uslovima navedenim u članu 11.

2. Država izdržavanja kazne mora da, ukoliko se to od nje zahteva, državi izricanja kazne pre transfera osuđenog lica, naznači postupak koji će ona slediti.

3. Izdržavanje kazne podleže zakonu države izdržavanja kazne i samo je ona merodavna za preduzimanje svih odgovarajućih mera.

4. Svaka država čije unutrašnje pravo onemogućava korišćenje jedne od procedura iz stava 1. radi izvršavanja mera izrečenih na teritoriji neke druge strane nad licima koja su, s obzirom na njihovo mentalno stanje, proglašena krivično neodgovornim za počinjeno krivično delo, a spremna je da na sebe preuzme te osobe radi daljeg postupka, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope može da naznači postupak koji će slediti u ovim slučajevima.

Član 10.

Dalje izdržavanje kazne

1. U slučaju daljeg izdržavanja kazne, državu izdržavanja kazne obavezuje pravna priroda i dužina sankcije izrečene kazne.

2. Međutim, ukoliko su priroda ili dužina ove sankcije nespojivi sa zakonodavstvom države izdržavanja kazne, ili ukoliko zakonodavstvo ove države to zahteva, država izdržavanja kazne može da, putem sudske ili administrativne odluke prilagodi ovu sankciju kazni ili meri koje za krivična dela iste vrste predviđa njen sopstveni zakon. Ova kazna ili mera, po svojoj prirodi treba da maksimalno odgovara onoj koja je izrečena kaznom koja treba da se izdrži. Po svojoj suštini ili trajanju ne može biti stroža od kazne izrečene u državi izricanja kazne niti preći maksimum koji predviđa zakon države izdržavanja kazne.

Član 11.

Izmena kazne

1. U slučaju izmene kazne primenjuje se postupak predviđen zakonodavstvom države izdržavanja kazne. Prilikom izmene, nadležni organ:

- a. rukovodiće se utvrđenim činjenicama u meri u kojoj su one izričito ili prećutno sadržane u presudi koju donosi država izricanja kazne,
- b. neće moći zameniti kaznu lišavanja slobode novčanom kaznom,
- c. u potpunosti će uračunati ono vreme koje je osuđeno lice provelo u zatvoru, i
- d. neće pooštriti krivičnu odgovornost osuđenog lica i neće ga obavezivati minimalna sankcija koju za to ili više počinjenih krivičnih dela, eventualno predviđa država izdržavanja kazne.

2. Kada do izmene dođe nakon transfera osuđenog lica, država izdržavanja kazne zadržaće ovo lice u pritvoru ili preduzeti neke druge mere kako bi se obezbedilo njegovo prisustvo u državi izdržavanja kazne sve do isteka sudskog postupka.

Član 12.

Pomilovanje, amnestija, ublažavanje kazne

Svaka strana može da odobri pomilovanje, amnestiju ili ublažavanje kazne u skladu s Ustavom ili drugom zakonskom regulativom.

Član 13.

Revizija presude

Samo država izricanja kazne ima pravo da odlučuje o reviziji presude.

Član 14.

Prestanak izdržavanja kazne

Država izdržavanja kazne mora obustaviti njeno izdržavanje čim je država izricanja kazne obavesti o odluci ili meri kojom kazna prestaje da bude izvršavajuća.

Član 15.

Obaveštenja koja se tiču izdržavanja kazne

Država izdržavanja kazne dostaviće državi izricanja kazne sve informacije koje se tiču izdržavanja kazne:

- a. kada smatra da je izdržavanje kazne isteklo,
- b. ako osuđeno lice pobegne pre isteka kazne, ili
- c. ako država izricanja kazne bude od nje zatražila specijalan izveštaj.

Član 16.

Tranzit

1. Jedna strana treba, u skladu sa svojim zakonodavstvom, da odobri tranzit osuđenog lica preko svoje teritorije, ukoliko to zatraži neka druga strana koja se i sama dogovorila sa nekom drugom stranom ili trećom zemljom o transferu osuđenog lica ka ili sa njene teritorije.

2. Jedna strana može da odbije odobrenje tranzita:

- a. ako je osuđeno lice njen državljanin ili,
- b. ako delo, koje je predmet kažnjavanja, nije kažnjivo po njenom zakonodavstvu.

3. Zahtevi za tranzit kao i odgovori moraju biti dostavljeni na način naveden u odredbama člana 5. st. 2. i 3.

4. Strana može da odobri tranzit osuđenog lica preko svoje teritorije, koji je zatražila neka treća zemlja, ukoliko se ista dogovorila sa nekom drugom stranom o transferu ka ili sa njene teritorije.

5. Strana od koje je zatražen tranzit može da zadrži osuđeno lice u pritvoru samo onoliko koliko je potrebno da se obavi tranzit preko njene teritorije.

Član 17.

Jezici i troškovi

1. Informacije iz člana 4. st. 2. do 4. moraju se dostaviti i na jeziku strane kojoj se dostavljaju ili na jednom od zvaničnih jezika Saveta Evrope.

2. Osim u slučaju dole navedenog stava 3. prevod zahteva za transfer ili drugog dokaznog materijala nije potreban.

3. Svaka država, u trenutku potpisivanja ili polaganja ratifikacionih instrumenata o prihvatanju, ili polaganja ratifikacionih instrumenata o prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, može da, u notifikaciji upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, zatraži da zahtevi za transfer i dokazni materijal budu prevedeni na njen jezik, na jedan od zvaničnih jezika Saveta Evrope ili na jezik koji će navesti. Tom prilikom, može izraziti spremnost da prihvati prevode na svaki drugi jezik pored zvaničnog ili zvaničnih jezika Saveta Evrope.

4. Sa izuzetkom člana 6. stav 2.a. dokumenta koja se šalju u skladu sa primenom ove konvencije ne moraju biti overena.

5. Troškove koji nastaju primenom ove konvencije snosi država izdržavanja kazne, osim troškova koji su isključivo nastali na teritoriji države izricanja kazne.

Član 18.

Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova konvencija otvorena je za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope i državama koje to nisu a učestvovala su u njenoj izradi. Podleže ratifikaciji o prihvatanju ili odobravanju. Ratifikacioni instrumenti o prihvatanju ili odobravanju biće deponovani kod generalnog sekretara Saveta Evrope.
2. Ova konvencija stupa na snagu tri meseca od dana kada tri države članice Saveta Evrope daju svoju saglasnost o pristupanju Konvenciji u skladu s odredbama iz stava 1.
3. Za svaku državu potpisnicu koja bi naknadno dala svoju saglasnost da pristupi Konvenciji, ona stupa na snagu tri meseca od dana polaganja ratifikacionog instrumenta o prihvatanju ili odobravanju.

Član 19.

Pristupanje država koje nisu članice Saveta Evrope

1. Posle stupanja na snagu ove konvencije, odbor ministara Saveta Evrope može posle konsultacija sa zemljama ugovornicama, da pozove svaku državu koja nije članica Saveta a ne navodi se u članu 18. stav 1, da pristupi Konvenciji odlukom većine predviđene članom 20. d Statuta Saveta Evrope i jednoglasno od strane predstavnika zemalja ugovornica koje imaju pravo da zasedaju u odboru.
2. Za svaku državu koja pristupa Konvenciji, ista stupa na snagu tri meseca od dana polaganja instrumenata o pristupanju kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

Član 20.

Teritorijalna primena

1. Svaka država može u trenutku potpisivanja ili polaganja ratifikacionog instrumenta o prihvatanju ili pristupanju, da odredi teritoriju ili teritorije na koje će se primenjivati ova konvencija.
2. U daljem postupku, svaka država može uvek da u notifikaciji upućenoj Generalnom sekretaru Saveta Evrope, proširi primenu ove konvencije na svaku teritoriju navedenu u notifikaciji. U slučaju date teritorije Konvencija stupa na snagu tri meseca od dana kada je Generalni sekretar primio izjavu.
3. Svaka izjava data u skladu sa dva prethodna stava može da se povuče, kada se radi o teritoriji navedenoj u ovoj izjavi, notifikacijom upućenom Generalnom sekretaru. Povlačenje stupa na snagu tri meseca od dana kada je Generalni sekretar primio notifikaciju.

Član 21.

Vremenska primena

Ova konvencija će se primenjivati na izvršavanje svih kazni koje su izrečene bilo pre ili posle njenog stupanja na snagu.

Član 22.

Veze sa drugim konvencijama i sporazumima

1. Ova konvencija nije u suprotnosti sa pravima i obavezama koje proizilaze iz ugovora o ekstradiciji i drugim međunarodnim ugovorima o saradnji u oblasti krivičnog zakonodavstva koji predviđaju transfer uhapšenih lica radi suočavanja ili svedočenja.

2. Kada su dve ili više strana već zaključile ili će zaključiti sporazum ili ugovor o transferu osuđenih lica, ili kada su već uspostavile ili će uspostaviti, na neki drugi način, odnose na tom planu, moći će da primene navedeni sporazum, ugovor ili aranžman umesto ove Konvencije.

3. Ova konvencija nije u suprotnosti sa pravom država koje su strane Evropske konvencije o međunarodnom važenju krivičnih presuda, da između sebe potpišu bilateralne ili multilateralne sporazume koji se odnose na pitanja regulisana ovom konvencijom, kako bi dopunila njene odredbe ili olakšala primenu principa od kojih polazi.

4. Ukoliko zahtev za transfer spada u delokrug primene ove konvencije i Evropske konvencije o međunarodnom važenju krivičnih presuda ili nekog drugog sporazuma ili ugovora o transferu osuđenih lica, država molilja, prilikom podnošenja zahteva, mora precizno da navede na osnovu kog instrumenta je formulisala zahtev.

Član 23.

Sporazumno rešenje

Evropski komitet za krivične probleme pratiće primenu ove konvencije i, kada je to potrebno, omogućiće sporazumno rešavanje svake teškoće koja se javi prilikom primene.

Član 24.

Otkazivanje

1. Svaka strana može, u svakom trenutku, da otkáže ovu konvenciju putem notifikacije upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje stupa na snagu tri meseca od dana kada je Generalni sekretar primio notifikaciju.

3. Ipak, ova konvencija i dalje će se primenjivati na izvršavanje kazni nad licima čiji je transfer obavljen u skladu sa pomenutom Konvencijom a pre nego što otkazivanje stupi na snagu.

Član 25.

Notifikacije

Generalni sekretar Saveta Evrope obavestiće države članice Saveta Evrope, države koje to nisu ali su učestvovalе u izradi ove konvencije, kao i svaku državu koja joj je pristupila o:

a. svakom potpisivanju,

b. polaganju ratifikacionog instrumenta o prihvatanju, odobravanju ili pristupanju,

c. svakom datumu stupanja na snagu ove konvencije u skladu s članom 18. st. 2. i 3, član 19. stav 2. i član 20. st. 2. i 3,

d. svakom drugom dokumentu, izjavi, notifikaciji ili poruci vezanoj za ovu konvenciju.

U tom smislu, opunomoćnici potpisuju ovu konvenciju.

Sačinjeno u Strazburu, na dan 21. marta 1983, u jednom jedinom primerku, istovetne važnosti na francuskom i engleskom jeziku, koji će biti deponovan u arhivu Saveta Evrope. Generalni sekretar dostaviće overen prepis istog svakoj od država članica Saveta Evrope, državama koje nisu članice, a učestvovalе su u izradi ove konvencije, kao i svakoj državi pozvanoj da joj pristupi.

DODATNI PROTOKOL UZ KONVENCIJU O TRANSFERU OSUĐENIH LICA

Preambula

Države članice Saveta Evrope i druge države potpisnice ovog Protokola,

U želji da olakšaju primenu Konvencije o transferu osuđenih lica koja je otvorena za potpisivanje u Strazburu 21. marta 1983 (u daljem tekstu "Konvencija"), i, naročito, u skladu sa njenom svrhom unapređenja ciljeva pravde i socijalne rehabilitacije osuđenih lica,

Svesne činjenice da mnoge Države ne mogu da izručuju svoje državljane,

Smatrajući poželjnim da se dopuni Konvencija u pojedinim pitanjima,

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Opšte odredbe

1. Reči i izrazi korišćeni u ovom Protokolu tumačiće se u okviru značenja Konvencije.
2. Odredbe Konvencije će se primenjivati u meri u kojoj su u skladu sa odredbama ovog Protokola.

Član 2.

Lica koja su pobjegla iz države koja izriče presudu

1. Kada državljanin Strane koji podleže kazni uvedenoj na teritoriji druge Strane kao delu konačne presude pokuša da izbegne izvršenje ili dalje izvršenje presude u Državi koja izriče presudu tako što pobjegne na teritoriju prve strane pre nego što je odslužio kaznu, Država koja izriče presude može da zahteva od druge Strane da preuzme izvršenje presude.
2. Na zahtev države koja izriče presudu, država koja je sprovodi može da, pre nego što stignu dokumenta koja podržavaju ovaj zahtev, ili pre odluke po tom zahtevu, uhapsi osuđeno lice ili preduzme bilo kakve druge mere kako bi se obezbedilo da osuđeno lice ostane na njenoj teritoriji do odluke po zahtevu. Zahtevi za privremenim merama će obuhvatiti informacije pomenute u stavu 3. člana 4. Konvencije. Kaznena pozicija osuđenog lica neće biti otežana kao posledica bilo kog perioda vremena provedenog u pritvoru zbog ovog stava.
3. Neće biti neophodan pristanak osuđenog lica za njegov transfer u cilju izvršenja presude.

Član 3.

Osuđena lica koja mogu biti prognana ili deportovana

1. Nakon prijema zahteva od države koja izriče kaznu, država koja je sprovodi može da, zavisno od odredaba ovog člana, pristane na transfer osuđenog lica bez pristanka tog lica, kada presuda doneta u odnosu na ovog drugog, ili administrativna odluka koja je posledica te presude, uključuje nalog za proterivanje ili deportaciju ili bilo koju drugu meru na osnovu koje tom licu više neće biti dozvoljeno da ostane na teritoriji države koja izriče kaznu od trenutka kada je to lice pušteno iz zatvora.
2. Država koja sprovodi presudu neće dati saglasnost u smislu stava 1. pre nego što uzme u obzir mišljenje osuđenog lica.
3. U smislu primene ovog člana, država koja izriče presudu će pružiti državi koja je sprovodi:
 - a) izjavu koja sadrži mišljenje osuđenog lica o njegovom ili njenom predloženom transferu, i

b) kopiju o nalogu za proterivanje ili deportaciju ili bilo koji drugi nalog kojim se osuđenom licu zabranjuje dalji ostanak na teritoriji države koja izriče presudu od trenutka kada je to lice pušteno iz zatvora.

4. Protiv lica koje bude prebačeno prema odredbama ovog člana neće biti vođen postupak, niti će biti osuđeno ili pritvoreno u cilju izvršenja presude ili naloga za pritvaranjem zbog bilo kog krivičnog dela počinjenog pre njegovog transfera koje nije ono krivično delo za koje je izrečena kazna koju treba izvršiti, niti će tom licu iz bilo kog drugog razloga biti ograničena njegova lična sloboda, osim u sledećim slučajevima:

a) kada Država koja izriče presudu to odobri, biće podnet zahtev za davanjem ovlašćenja uz relevantne dokumente ili zakonsku belešku bilo kakve izjave koju je dalo osuđeno lice, ovlašćenje će biti dato kada krivično delo za koje se ono traži bude i samo podlegalo ekstradiciji prema zakonu Države koja izriče presudu ili kada ekstradicija bude isključena samo zbog visine kazne;

b) kada osuđeno lice, koje je imalo priliku da napusti teritoriju Države koja izvršava presudu, nije to učinilo u roku od 45 dana od svog puštanja ili ukoliko se to lice vratilo na tu teritoriju pošto ju je prethodno napustilo.

5. Bez obzira na odredbe stava 4, Država koja izvršava presudu može da preduzme bilo kakve mere prema svojim zakonima, uključujući postupanje in absentia, da bi se sprečile bilo kakve pravne posledice izazvane protokom vremena.

6. Svaka Država ugovornica može da, putem izjave upućene generalnom sekretaru Saveta Evrope, naznači da neće preduzeti izvršenje kazni prema okolnostima opisanim u ovom članu.

Član 4.

Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ovaj protokol će biti otvoren za potpisivanje od strane Država članica Saveta Evrope i drugih država potpisnica Konvencije. On će se posle ratifikovati, usvojiti ili odobriti. Država potpisnica ne mora da ratifikuje, usvoji ili odobri ovaj protokol ukoliko je prethodno ili istovremeno ratifikovala, usvojila ili odobrila Konvenciju. Instrumenti ratifikacije, usvajanja ili odobravanja biće deponovani kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Ovaj protokol će stupiti na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca posle deponovanja trećeg instrumenta ratifikacije, usvajanja ili odobrenja.

3. U pogledu bilo koje države potpisnice koja kasnije deponuje svoj instrument ratifikacije, usvajanja ili odobrenja, protokol će stupiti na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca od datuma deponovanja.

Član 5.

Pristupanje

1. Svaka država koja nije članica, a koja je pristupila Konvenciji, može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. U pogledu bilo koje države pristupnice protokol će stupiti na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca od datuma deponovanja instrumenta pristupanja.

Član 6.

Teritorijalna primena

1. Svaka država može u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta ratifikacije, usvajanja, odobrenja ili pristupanja, naznačiti teritoriju ili teritorije na koje će se odnositi ovaj protokol.

2. Svaka država ugovornica može u bilo kom kasnijem trenutku izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope da proširi važenje ovog protokola na bilo koju teritoriju navedenu u izjavi. U pogledu te teritorije protokol će stupiti na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca od datuma prijema takve izjave od strane generalnog sekretara.

3. Svaka izjava data prema dva prethodna stava može, u pogledu svake teritorije navedene u izjavi, biti povučena obaveštenjem upućenim Generalnom sekretaru. Povlačenje će stupiti na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca od datuma prijema takvog obaveštenja od strane Generalnog sekretara.

Član 7.

Privremeno važenje

Ovaj protokol će važiti za sprovođenje odluka koje su donete ili pre ili posle njegovog stupanja na snagu.

Član 8.

Otkazivanje

1. Svaka država ugovornica može u bilo kom trenutku otkazati ovaj protokol putem obaveštenja upućenog Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje će stupiti na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca od datuma prijema obaveštenja od strane generalnog sekretara.

3. Ovaj protokol će, međutim, nastaviti da važi za izvršenje presuda nad licima koja su transferisana u skladu sa odredbama Konvencije i ovog protokola pre datuma stupanja na snagu otkazivanja.

4. Otkazivanje Konvencije automatski podrazumeva otkazivanje ovog protokola.

Član 9.

Obaveštenja

Generalni sekretar Saveta Evrope će obavestiti države članice Saveta Evrope, sve potpisnice, sve strane i druge države koje su pozvane da pristupe Konvenciji o:

a) svakom potpisu,

b) deponovanju svakog instrumenta ratifikacije, usvajanja, odobrenja ili pristupanja,

c) svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa članovima 4. ili 5,

d) svakom drugom aktu, izjavi, obaveštenju ili saopštenju koje se odnosi na ovaj protokol.

U potvrdu čega su, dole potpisani, propisano za to ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu osamnaestog dana decembra 1997, na engleskom i francuskom, a oba teksta su podjednako autentična, u jednom primerku koji će biti deponovan u arhivu Saveta Evrope.

Generalni sekretar Saveta Evrope će dostaviti overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope, drugim državama potpisnicama Konvencije i svakoj državi koja je pozvana da pristupi Konvenciji.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".